

ΕΕμπΔ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Απρίλιος - Ιούνιος • τ. 2/2022

ΜΕΛΕΤΕΣ

Μ.-Θ. ΜΑΡΙΝΟΣ

Ψηφιακός μετασχηματισμός και δίκαιο των συμβάσεων

Ι. ΡΟΚΑΣ

Εκκαθάριση επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

ΣΠ. ΨΥΧΟΜΑΝΗΣ

Περί «συμβάσεως παροχής πιστώσεως με ανοικτό
(αλληλόχρεο) λογαριασμό»

ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

Σπουδαίος λόγος καταγγελίας της σύμβασης franchise,
κεφαλαιοποιητική ασφάλιση, καταγγελία δανειακής σύμβασης,
διαχείριση πλοίου, επικύρωση συμφωνίας εξυγίανσης

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΑΚΚΟΥΛΑ
ΑΘΗΝΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ε. ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Επιμ. ύλης: Αλέξανδρος Ν. Ρόκας, Δ.Ν. (HU Berlin), LL.M. (Harvard, HU Berlin)

Συντάκτες: Γερμανία: Βασίλειος Π. Καπετάνος, υποψ. Δ.Ν. (HU Berlin), LL.M. (HU Berlin)· Κύπρος: Χαρίκλεια Θεοδούλου Συνέταιρος της Χάρης Κυριακίδης

I. Γερμανία. Καθήκοντα δέουσας επιμέλειας στις αλυσίδες εφοδιασμού των επιχειρήσεων/Corporate Social Responsibility:

I. Το Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο ψήφισε στις 11.06.2021¹, τον Νόμο περί καθηκόντων δέουσας επιμέλειας στις αλυσίδες εφοδιασμού (*Lieferkettensorgfaltspflichten-gesetz*, εφεξής «LkSG»). Ο LkSG θα τεθεί σε ισχύ από την 1.1.2023. Με βάση τον νόμο αυτό, οι επιχειρήσεις αναλαμβάνουν καθήκοντα επιμέλειας για την τήρηση και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του περιβάλλοντος στις αλυσίδες εφοδιασμού τους. Ο νόμος με την καθιέρωση αυτών των καθηκόντων αποσκοπεί στην πρόληψη, στην ελαχιστοποίηση και στον τερματισμό των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των κινδύνων που απορρέουν από την παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και περιβαλλοντολογικής νομοθεσίας (§ 3 I LkSG), κατά μήκος των εφοδιαστικών αλυσίδων των επιχειρήσεων. Τα προστατευόμενα δικαιώματα και έννομα αγαθά προβλέπονται στην § 2 II αρ. 1-11 LkSG, ενώ τα δικαιώματα σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος προβλέπονται στην § 2 III αρ. 1-8. LkSG. Τα περιοριστικώς² αναφερόμενα προστατευόμενα δικαιώματα και έννομα αγαθά έχουν αποτυπωθεί στο κείμενο του νόμου με τη μορφή απαγορεύσεων, καθεμία από τις οποίες παραπέμπει σε συμβάσεις διεθνούς δικαίου και διεθνών οργανισμών (ΟΗΕ, Διεθνής Οργανισμός Εργασίας). Οι συμβάσεις αυτές αναφέρονται κατά παραπομπή και εξειδικεύονται στο παράρτημα του νόμου. Τα προστατευόμενα δικαιώματα και έννομα αγαθά περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων, την απαγόρευση της παιδικής εργασίας, της δουλείας και της καταναγκαστικής εργασίας, την προστασία από παραβιάσεις των υποχρεώσεων επαγγελματικής ασφάλειας και υγείας, την απαγόρευση παρακράτησης επαρκούς μισθού, την προστασία από παραβιάσεις του δικαιώματος ίδρυσης συνδικαλιστικών οργανώσεων ή οργάνων εκπροσώπησης των εργαζομένων, την απαγόρευση άρνησης πρόσβασης σε τροφή και νερό, καθώς και την απαγόρευση παράνομης αφαίρεσης γης και μέσων διαβίωσης. Ο LkSG δεν αποτελεί γερμανική καινοτομία. Η βάση για την προτεινόμενη νομοθεσία ήταν κατά μείζονα λόγο οι Κατευθυντήριες

1. BT-Drs. 19/30505.

2. BT-Drs. 19/28649, 34.

Αρχές του Ομοσπονδιακού Συντακτικού (Art. 23.02.2022) αντίστοιχων

II. Πρόσφατες αποφάσεις των ομοσπονδιακών δικαστηρίων σχετικά με την εφαρμογή του νόμου στην Γερμανία αποσπασματικά οι εργαζόμενοι δραστηριοποιούνται με μισθούς που θα ληφθεί ο LkSG και ο

III. Κατά την Περιλαμβανόμενη για τη «διαδρομή» πελάτη (§ 2 τόσο στον θυγατρικών (§ 2 V αρ. 2 V αρ. 3 k LkSG, οι άρρηση στην προμηθευ

IV. Κατά ουσας επιμέλειας ανθρωπίνων διαχειριστή εφοδιασμού την αλυσίδες διαδ

3. Πρόταση ομοσπονδιακού νόμου (2022), 71 ff.

Αρχές του ΟΗΕ για τις Επιχειρήσεις και τα Ανθρώπινα δικαιώματα του 2011. Ανάλογα νομοθετήματα έχουν θεσπιστεί στη Γαλλία (*Loi No. 399/2017*), στην Ολλανδία (*Wet zorgplicht kinderarbeid*), και στο Ηνωμένο Βασίλειο (*Modern Slavery act 2015*). Στις 23.02.2022 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέθεσε πρόταση Οδηγίας³ για την καθιέρωση αντίστοιχων καθηκόντων σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

II. *Προσωπικό πεδίο εφαρμογής*: Σύμφωνα με την § 1 LkSG, ο νόμος εφαρμόζεται σε όλες τις επιχειρήσεις, ανεξαρτήτως της νομικής τους μορφής, εφόσον έχουν την κύρια πραγματική ή καταστατική τους έδρα ή την κύρια εγκατάστασή τους στη Γερμανία. Ο νόμος εφαρμόζεται σε επιχειρήσεις που απασχολούν τουλάχιστον 3.000 υπαλλήλους στη Γερμανία, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται και τυχόν εργαζόμενοι που έχουν αποσπαστεί στο εξωτερικό. Στους ομίλους εταιρειών πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι εργαζόμενοι όλων των ημεδαπών και αλλοδαπών εταιρειών του ομίλου, εφόσον δραστηριοποιούνται στη Γερμανία (§ 1 III LkSG). Από την 1^η 1.2024, το άνω όριο θα μειωθεί από 3.000 σε 1.000 εργαζόμενους. Το αργότερο μέχρι το καλοκαίρι του 2024 θα ληφθεί απόφαση σχετικά με το αν θα πρέπει να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής του LkSG και σε επιχειρήσεις με λιγότερους από 1.000 εργαζόμενους.

III. *Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής*: Ο όρος αλυσίδα εφοδιασμού ορίζεται ευρέως. Περιλαμβάνει όλη τη διαδικασία στο εσωτερικό και στο εξωτερικό που είναι απαραίτητη για την παραγωγή προϊόντων και την παροχή υπηρεσιών – δηλαδή ολόκληρη τη «διαδρομή» από την εξόρυξη των πρώτων υλών μέχρι την παράδοση στον τελικό πελάτη (§ 2 V εδφ. 1 LkSG). Ως εκ τούτου, καλύπτονται οι ενέργειες της επιχείρησης, τόσο στον δικό της τομέα επιχειρηματικών δραστηριοτήτων όσο και σε αυτόν των θυγατρικών της (§ 2 V αρ. 1, και § 2 VI LkSG), οι ενέργειες των άμεσων προμηθευτών (§ 2 V αρ. 2 και § 2 VII LkSG) καθώς και οι ενέργειες των έμμεσων προμηθευτών (§ 2 V αρ. 3 και § 2 VIII LkSG). Όπως προκύπτει από τους ορισμούς της § 2 VII και VII LkSG, οι άμεσοι προμηθευτές είναι εκείνοι που συνδέονται συμβατικά με την επιχείρηση στην κορυφή της αλυσίδας εφοδιασμού, ενώ αυτό δεν ισχύει για τους έμμεσους προμηθευτές, ως πιο απομακρυσμένους κρίκους της εφοδιαστικής αλυσίδας.

IV. *Καθήκοντα δέουσας επιμέλειας*: Στην § 3 I LkSG ορίζονται τα καθήκοντα δέουσας επιμέλειας, που οφείλουν να τηρούν οι επιχειρήσεις για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ειδικότερα υποχρεούνται να δημιουργήσουν ένα σύστημα διαχείρισης κινδύνων (*Risikomanagement*) για την παρακολούθηση των αλυσίδων εφοδιασμού τους. Το σύστημα διαχείρισης κινδύνων πρέπει να καλύπτει ολόκληρη την αλυσίδα εφοδιασμού και όλες τις σχετικές (εσωτερικές, εταιρικές) επιχειρηματικές διαδικασίες (§ 4 I LkSG). Η επιχείρηση πρέπει (§ 4 III LkSG) να ορίσει έναν

3. Πρόταση Οδηγία του ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την εταιρική δέουσα επιμέλεια όσον αφορά τη βιωσιμότητα και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1937 [COM (2022), 71 final], βλ. αναλυτικά, *Sprünker*, ZIP 2022, 765 επ.

(ή περισσότερους) υπεύθυνους για τη διαχείριση κινδύνων εντός της επιχείρησης (*Menschenrechtsbeauftragter*). Το ως άνω σύστημα έχει ως στόχο, σύμφωνα με την § 5 LkSG, την διενέργεια ανάλυσης κινδύνου (*Risikoanalyse*) για τον προσδιορισμό των κινδύνων για τα ανθρώπινα δικαιώματα και το περιβάλλον. Εάν οι επιχειρήσεις εντοπίσουν κινδύνους, πρέπει να λάβουν αμέσως τα κατάλληλα προληπτικά μέτρα (*Präventionsmaßnahme*), τα οποία πρέπει να επανεξετάζονται ετησίως και κατά περίπτωση (§ 6 I και V LkSG). Επιπλέον, οι επιχειρήσεις οφείλουν να υποβάλουν policy statement (*Grundsatzklärung*) σχετικά με τη στρατηγική τους, τη διαδικασία με την οποία η επιχείρηση εκπληρώνει τις βασικές υποχρεώσεις της βάσει του LkSG και να αναφέρει τους κύριους κινδύνους για τα ανθρώπινα δικαιώματα που εντοπίστηκαν στην ανάλυση κινδύνου (§ 6 II LkSG). Εάν η επιχείρηση εντοπίσει παραβάσεις των δικαιωμάτων, οφείλει να λάβει διορθωτικά μέτρα (*Abhilfemaßnahme* - § 7 LkSG). Περαιτέρω καθήκοντα αποτελούν η τεκμηρίωση (*Dokumentationspflicht*) της συμμόρφωσης με τα καθήκοντα δέουσας επιμέλειας (§ 10 I LkSG) και η σύνταξη ετήσιας έκθεσης (§ 10 II LkSG). Επιπλέον, οι επιχειρήσεις πρέπει να θεσπίσουν κατάλληλη εσωτερική διαδικασία υποβολής καταγγελιών (§ 8 LkSG). Όσον αφορά τον δικό τους επιχειρηματικό τομέα και τους άμεσους προμηθευτές τους, οι επιχειρήσεις πρέπει να εκπληρώνουν τα ανωτέρω καθήκοντα χωρίς περιορισμούς. Όσον αφορά τους έμμεσους προμηθευτές, σύμφωνα με την § 9 LkSG, τα καθήκοντα περιορίζονται στη δημιουργία του μηχανισμού καταγγελίας της § 8 LkSG, ενώ η ανάλυση κινδύνου πρέπει να διενεργηθεί μόνο εάν η επιχείρηση λάβει τεκμηριωμένη γνώση μιας πιθανής παράβασης (§ 9 III LkSG). Το ίδιο ισχύει και για τη θέσπιση προληπτικών μέτρων και την εφαρμογή διορθωτικών μέτρων (*κέννοια της κλιμακούμενης ευθύνης* - *Konzept abgestufter Verantwortlichkeit*).

V. *Κιρώσεις*: Η Ομοσπονδιακή Αρχή Οικονομίας και Ελέγχου Εξαγωγών (*Bundesamt für Wirtschaft und Ausführungskontrolle*) ελέγχει τη συμμόρφωση με το νόμο (*public enforcement*). Ελέγχει επίσης τις ετήσιες εκθέσεις των επιχειρήσεων και διερευνά τις καταγγελίες που υποβάλλονται. Μπορεί να επιβάλει πρόστιμα έως 800.000 ευρώ για εκ προθέσεως και εξ αμελείας παραβάσεις των διατάξεων του LkSG, τα οποία αυξάνονται έως και στο 2% του παγκόσμιου κύκλου εργασιών για επιχειρήσεις με κύκλο εργασιών άνω των 400 εκατομμυρίων ευρώ (§ 19 επ. LkSG).

VI. *Αστική ευθύνη*: Στην τελική ευθεία της νομοθετικής διαδικασίας αποκλείστηκε η δυνατότητα να θεωρηθούν οι επιχειρήσεις αστικά υπεύθυνες (*private enforcement*) για παραβίαση των υποχρεώσεων δέουσας επιμέλειας που τους επιβάλλονται όσον αφορά την προστασία των ανθρώπινων δικαιωμάτων και του περιβάλλοντος. Sedes materiae γι' αυτό είναι η § 3 III εδφ. 1 LkSG, σύμφωνα με την οποία η παραβίαση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον παρόντα νόμο δεν θεμελιώνει αστική ευθύνη. Στην αντίθετη κατεύθυνση κινείται η § 3 III εδφ. 2 LkSG σύμφωνα με την οποία, η αστική ευθύνη που έχει θεμελιωθεί ανεξάρτητα από τον LkSG παραμένει ανεπηρέ-

αστη. Διχών αποκλεισμό τ σε αγωγές αδ (BGB - αντίσ μανικού) δικ κανόνες του

2. Κύπρος, Ο

Γεωργικών Π

Ο περί τ

Γεωργικών Π

στις 29/12/20

(ΕΕ) 2019/63

2019, σχετικό

στην αλυσίδα

Το πεδίο

στην αλυσίδα

όταν είτε ο π

Ευρωπαϊκή Έ

στον προμηθ

Το σημαν

να πληρώνει

προϊόντα και

προαναφερόμ

μεταξύ άλλων

1) Ο αγορ

σύντομ

2) Ο αγορ

αλλάζ

3) Ο αγορ

και τη

από τ

αγορα

4. Υπό του
επ.)

5. Rühl/Κου

6. Σηματών

αστη. Διχογνωμία επικρατεί επομένως για το ζήτημα εάν η διάταξη περιέχει γενικό αποκλεισμό της αστικής ευθύνης, ή η επιχείρηση θα μπορούσε να είναι εκτεθειμένη σε αγωγές αδικοπραξίας κατά την § 823 I ή 823 II του γερμανικού Αστικού Κώδικα (BGB – αντίστοιχη διάταξη της ΑΚ 914).⁴ Ζητήματα εφαρμοστέου (αλλοδαπού ή γερμανικού) δικαίου τίθενται τέλος, σχετικά με αγωγές αδικοπραξίας σύμφωνα με τους κανόνες του Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου.⁵

2. Κύπρος. Ο περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών στην Αλυσίδα Εφοδιασμού Γεωργικών Προϊόντων και Τροφίμων Νόμος 2021:

Ο περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών στην Αλυσίδα Εφοδιασμού Γεωργικών Προϊόντων και Τροφίμων Νόμος 2021 (εφεξής: ο Νόμος) τέθηκε σε ισχύ στις 29/12/2021 με σκοπό την εναρμόνιση της Κυπριακής νομοθεσίας με την «Οδηγία (ΕΕ) 2019/633 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019, σχετικά με τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές στις σχέσεις μεταξύ επιχειρήσεων στην αλυσίδα εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων»⁶.

Το πεδίο εφαρμογής του Νόμου αφορά (α) στις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, στην αλυσίδα εφοδιασμού γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, (β) στις πωλήσεις, όταν είτε ο προμηθευτής είτε ο αγοραστής ή αμφότεροι είναι εγκατεστημένοι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και (γ) στις υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται από τον αγοραστή στον προμηθευτή δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 4 του Νόμου.

Το σημαντικότερο στοιχείο που εισάγει ο Νόμος, είναι η υποχρέωση του αγοραστή να πληρώνει τον προμηθευτή εντός προθεσμίας 30 ημερών για αλλοιώσιμα γεωργικά προϊόντα και εντός 60 ημερών για μη αλλοιώσιμα προϊόντα. Άλλες, πλην της προαναφερόμενης, αθέμιτες πρακτικές που απαγορεύονται με βάση τον Νόμο είναι, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθες:

- 1) Ο αγοραστής να ακυρώνει παραγγελίες αλλοιώσιμων γεωργικών προϊόντων με σύντομη προειδοποίηση·
- 2) Ο αγοραστής ή ο προμηθευτής, εκτός αν συντρέχουν λόγοι ανωτέρας βίας, να αλλάξει μονομερώς και αναδρομικά τους όρους της συμφωνίας προμήθειας·
- 3) Ο αγοραστής να απαιτεί από τον προμηθευτή να πληρώνει για την αλλοίωση ή/και την απώλεια γεωργικών προϊόντων και τροφίμων, οι οποίες προκλήθηκαν από τον προμηθευτή, ύστερα από την μεταβίβαση της κυριότητας στον αγοραστή και·

4. Υπέρ του αποκλεισμού, Wagner, FS Singer, 706 εκ. αντίθετα Thomale/Murko EuZA 2021, 40 (48 εκ.).

5. Rühl/Kramer, JZ 2022, 105 (109 εκ.).

6. Σημειώνεται ότι στην Ελλάδα η ενσωμάτωση της Οδηγίας έχει γίνει με το ν. 4792/2021.

- 4) Ο αγοραστής να κατέχει ή να τοποθετεί γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα ενός προμηθευτή σε κιβώτια συσκευασίας ή μεταφοράς άλλου προμηθευτή·
- 5) Ο αγοραστής να απειλεί να πραγματοποιήσει ή να πραγματοποιήσει πράξεις εμπορικών αντιποιών κατά του προμηθευτή.

Το Τμήμα Γεωργίας, του Υπουργείου Γεωργίας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος είναι η Αρμόδια Αρχή υποβολής καταγγελιών και δύναται να εφαρμόσει τον Νόμο είτε αυτεπάγγελτα, είτε κατόπιν υποβολής καταγγελίας για τυχόν παραβάσεις. Στη βάση του Νόμου διαφαίνεται ότι τα πρόστιμα που μπορεί να επιβάλει η Αρμόδια Αρχή είναι σημαντικά και μεγάλα. Ειδικότερα, αν διαπιστωθεί παράβαση, η Αρμόδια Αρχή μεταξύ άλλων, μπορεί να: (α) διατάξει την άμεση ή εντός τακτού χρονοδιαγράμματος την παύση της παράβασης, (β) να επιβάλει διοικητικό πρόστιμο ύψους μέχρι και 5% του κύκλου εργασιών του κατά το αμέσως προηγούμενο έτος της παράβασης και (γ) να επιβάλει σε περίπτωση συνέχισης πρόστιμο €2.000 για κάθε μέρα συνέχισης της παράβασης.

Ενδιαφέρον είναι το ότι στη βάση των προνοιών του Νόμου, αν υπάρξει παράβαση των όρων από νομικό πρόσωπο και αποδειχθεί ότι η παράβαση έγινε με τη συγκατάθεση ή την διευκόλυνση από αξιωματούχο του νομικού προσώπου ή άλλο πρόσωπο, τότε ευθύνη υπέχει και το πρόσωπο αυτό. Από αυτό γίνεται αντιληπτό ότι η νέα τάση οδηγεί στην άρση του εταιρικού πέπλου και την ευθύνη και των αξιωματούχων προσωπικά και όχι μόνο της εταιρείας ως νομικό πρόσωπο.

Η εισαγωγή του νόμου φαίνεται να δίδει εναλλακτικές λύσεις και ενδεχομένως να λειτουργήσει ως μοχλός πίεσης για την άμεση πληρωμή των οφειλών, υπό τον κίνδυνο επιβολής προστίμων και αυστηρών κυρώσεων. Στη βάση των δεδομένων που υπάρχουν σήμερα στο κυπριακό νομικό πλαίσιο, πέραν του πιο πάνω Νόμου, σε υποθέσεις όπου υπάρχουν οφειλές υπό τύπο χρέους (debt) η συνήθης διαδικασία που ακολουθείται, είναι να δίδεται μια προειδοποιητική επιστολή προς τον οφειλέτη, αν δεν προβλέπεται κάτι διαφορετικό στη συμφωνία συνεργασίας μεταξύ των μερών, και ο τελευταίος αν δεν αποπληρώσει το χρέος του, τότε προχωρούν δικαστικές διαδικασίες εναντίον του. Η έκδοση δικαστικής απόφασης εναντίον του οφειλέτη δεν συνεπάγεται αυτόματα και την είσπραξη του οφειλόμενου ποσού εφόσον πρέπει να ληφθούν μέτρα εκτέλεσης εναντίον του που θα δείξουν και την οικονομική δυνατότητα του να πληρώσει το οφειλόμενο ποσό.

Πρόσφατα, εκδόθηκε μια σημαντική απόφαση από το Ανώτατο Δικαστήριο στην Πολιτική Έφεση Αρ. 349/2014, ημερομηνίας 15 Απριλίου 2022. Στην Πολιτική Έφεση εξετάστηκε το κατά πόσον η διενεργηθείσα επίδοση της απαιτήσης πληρωμής στο Διευθυντή της καθ' ης η αίτηση εταιρείας σε διεύθυνση που δεν αποτελούσε το εγγεγραμμένο γραφείο ήταν σύννομη επίδοση, βάσει των άρθρων 211(ε) και 212 (α, β και γ) του περί Εταιρειών Νόμου, Κεφ. 113. Αποφασίστηκε ότι: «Εφόσον διαπιστώνεται το κενό αυτό, ορθώς εκρίθη ότι εν προκειμένω με βάση τη μαρτυρία

πως οι εργα
Διευθυντή τη
η Εταιρεία έ
του εγγεγραμ
της πιο πάνω
προσβάλλει
στο εγγεγραμ
της Εταιρείας
επικύρωσης
ότι δεν υπά
εφαρμόζεται

Καταληκ
των αθέμιτο
δημιουργεί
την εφαρμό
ρευστότητα
πληρωμή κα
που έχει επι
σήμερα δεν
δείχνει την κ

πως οι εργασίες διεζάγονταν στη διεύθυνση όπου τω όντι έλαβε χώρα, η επίδοση σε Διεύθυνση της Εταιρείας ήταν ορθή με δεδομένο βεβαίως τη σημαντική παράμετρο ότι η Εταιρεία έλαβε γνώση της Απαίτησης. Θυμίζουμε ότι η μαρτυρία για την εγκατάλειψη του εγγεγραμμένου γραφείου καθώς και η γνώση της Εταιρείας για την απαίτηση, μέσω της πιο πάνω επίδοσης, έγινε πλήρως αποδεκτή και στην ουσία η μαρτυρία αυτή δεν προσβάλλεται. Δεν έχει σημασία ότι σε μεταγενέστερο χρόνο κατέστη δυνατή η επίδοση στο εγγεγραμμένο γραφείο. Θα πρέπει να τονίσουμε ότι ακριβώς η πραγματική γνώση της Εταιρείας για τις συνέπειες της απαίτησης είναι η σημαντικότερη παράμετρος της επικύρωσης της κρίσης για το ορθό της επίδοσης.» Από αυτό διαφαίνεται ξεκάθαρα ότι δεν υπάρχει τυπολατρική εφαρμογή του Περί Εταιρειών Νόμου αλλά αυτός εφαρμόζεται λαμβάνοντας τα ιδιαίτερα περιστατικά εκάστης υπόθεσης.

Καταληκτικά, ο Νόμος αφενός αναμένεται να βοηθήσει στην αντιμετώπιση των αθέμιτων πρακτικών και να συμβάλει στην εξάλειψη της ανισορροπίας που δημιουργείται στην αγορά. Αφετέρου, όμως τίθενται και ερωτήματα αναφορικά με την εφαρμογή του και συγκεκριμένα με το ενδεχόμενο πρόκλησης προβλημάτων ρευστότητας λαμβανομένων υπόψη των χρονοδιαγραμμάτων που πρέπει να γίνεται η πληρωμή καθώς και της πανδημίας του COVID-19 και του πολέμου στην Ουκρανία που έχει επηρεάσει όλη την οικονομία και κατ' επέκταση την ίδια την αγορά. Μέχρι σήμερα δεν έχει εκδοθεί οποιαδήποτε απόφαση που να ερμηνεύει τον Νόμο ή να δείχνει την κατεύθυνση της εφαρμογής του.